

oRiešok

číslo ôsme

ročník prvý

Zdravím všetkých našich verných čitateľov, práve držíte v rukách najnovšie číslo nášho obľúbeného oRiešku. Už sme tu zase s novým, lepším, a dúfame, že aj zaujímavejším číslom.

Ako ste si iste už mnohí určite všimli, sú tu majstrovstvá sveta v hokeji. Celé Slovensko žije hokejom, a tak mi nedalo nespomenúť hokej aj v oRiešku. Síce len na úvod, ale aj to dúfam aspoň trochu niektorých poteší. Chcem len upozorniť, aby ste všetci pevne držali palce. No a

my už máme tajné informácie o víťazoch. A viete kto to tento rok vyhrá??? Nie, to nevieme isto. Ale my už máme víťazov ... Teda, aj keď slovenský tím nevyhrá nejakou záhadnou náhodou:), my sme sa aj tak dohodli, že pre nás sú víťazi už teraz a dúfam, že mi dáte za pravdu... Tak, ale teraz sa

vráťme k nášmu úvodu... Ešte som vám chcela pripomenúť, že koniec letnej série sa blíži svetelnou rýchlosťou, a my sa už tešíme na sústredenie a pevne dúfame, že sa uvidíme s veľa, veľa úspešnými riešiteľmi. A znova si užijeme kopec sandy a bude super. A potom už budú prázdniny takže na to sa tiež už tešíime, teda ja určite:) ...

Ale ak sa na sústredko nedostanete všetci, tak netreba zúfať, lebo je tu letný tábor a tam už sa teda musíme všetci stretnúť, lebo je leto, a vy nemáte žiadne výhovorky prečo neísť...

Samozrejme, najlepšie by bolo, keby sme sa videli aj na sústredku aj na tábore ...

Tak, teraz vám už len prajem príjemný zážitok z čítania a dúfam, že sa vám bude páčiť...

Danielka

VO VNÚTRI NÁJDETE:

- Rozhovor s p.p. Kollárom
- Rozhovor s Mišom Mesárošom
- Článok o živote v Mníchove
- My sa pýtame, vy odpovedáte
- Klebety z Riešok
- Článok o sústredeniach
- Úžasné obrázky
- Hlavalamy

Prečo ísť na sústredenie

Zdravím, deťúrence...

Ach, aj vy máte teraz pocit, že neviete, čo skôr? Samé stresy, písomky, každý niečo chce a my, ako poriadni študenti, samozrejme frflame, že všetci chcú všetko naraz??? Aj naši vedúci - maturanti to teraz budú mať pekne náročné. Ale ako tak nad tým rozmýšľam, takéto naháňanie bude len pár týždňov, a potom príde sústredko :). Dúfam, že sa tešíte, lebo ja úplne nehorázne :).

A prečo sa teším a myslím si, že aj vy by ste sa mali?

Keď som ešte chodila na strednú školu (to bolo pekne dávno;), tak som bola v Oravskej Lesnej (tam ideme na sústredenie) na tábore. Musím Vám povedať, že vtedy mi to miesto učarovalo, lesy, lúky, polia, dedina, krásna chata, romantické výlety s čučoriedkami (mňam), ...

Ale hlavný dôvod, prečo sa teším, je ten, že sústredenie je taký iný svet, iná realita, také naše malé mestečko, ktoré si žije vlastný život. Žiaden internet, počítač, žiadne aktuálne noviny. Bežný svet sa nám vyhýba

oblúkom, ale aj tak mám pocit, že sa dozvedám stále nejaké novinky. Lebo vždy príde na sústredenie niekto nový a ja vždy niekoho spoznám. Nuž a to je rozhodne fajn. A tak to platí nielen medzi vedúcimi, ale aj medzi účastníkmi.

A áno, vedúci. Vedúci sú fajn banda, povedala by som, že vcelku veselá kopa. Každý vedúci je iný, a na každom mám niečo rada, s každým sa dá zabaviť. Netreba však zabudnúť ani na to, že naše vedúce sú všetko kočky :).

Myslím, že sústredenia sa dajú jednoducho opísať slovíčkom sranda. Akože pamätáte

si, že by ste sa niekedy na sústredení nudili? No ja teda rozhodne nie, a verte tomu, že účastník si tej srandy užije ešte viac ako vedúci. Ja napríklad vždy, keď si spomeniem na svoj účastnícky tábor alebo sústredenie, tak sa len tak pousmejem, a hneď mám lepšiu náladu.

Chcete ďalšie dôvody, prečo sa vám rozhodne oplatí ísť na sústredenie? Netreba zabudnúť aj na to, že sa môžete niečomu priučiť, či už o matematike, o ľuďoch, o sebe alebo o svete.

Možno vás presvedčia aj dôvody, že sústredenie je vlastne taký týždňový oddych. Skrátka týždeň pohody, srandy, niečoho nového, nových zážitkov a spomienok, z ktorých sa budete tešiť ešte dlhé roky. A je to skvelý pocit, keď potom budete stretávať ľudí, s ktorými ste prežili fajn chvíle, s ktorými sa viete zasmiať na veciach, ktoré ostatní

nepochopia, a s ktorými si máte čo povedať práve vďaka tomuto jednému týždňu, ako sa to stáva mne teraz v škole.

No a hlavný dôvod je, že sme s ľuďmi, ktorých máme radi :).

Ak ste váhali, či sa na sústredko prihlásiť, dúfam, že som vám trochu pomohla pri rozhodovaní, a ak ste sa náhodou tento raz

nedostali, nesmúťte, veď bude aj budúci rok. A vlastne ani nemusíte čakať tak dlho! Prihláste sa na náš tábor, ešte máme pár voľných miest, tak rýchlo:)

Teším sa na vás, už aby to bolo.

Ad'a.

Hlavalamy

Tu máme pre vás tri hlavalamy. Potrápte sa trošku a na konci oRiešku nájdete riešenia.

1.) Istý kráľ bol smrteľne chorý. Nikto mu nedokázal pomôcť. Celé kráľovstvo smútilo a ronilo veľké slzy. Napokon mu však ktosi poradil, že ho môže vyliečiť iba jablko z čarodejníkovej záhrady. Kráľov syn - princ sa hneď vydal na cestu. Po dlhom hľadaní konečne našiel čarodejníkovu záhradu. Cestu k zázračnej jabloni však strážili traja zbrojnoši. Prvý mu hovorí: "Pustím ťa, ak mi dáš polovicu z jablák, ktoré odtrhneš a ešte pol jablka, ale krájať nesmieš!" To isté mu povedal aj druhý a tretí zbrojnoš. Čo mal úbohý princ robiť? Musel ich poslúchnuť.

Koľko jablák musel odtrhnúť, aby vyhovel všetkým trom zbrojnošom a ešte 1 jablčko priniesol otcovi?

2.) Ako sa dá rozdeliť kosák mesiaca na 6 častí dvoma priamkami?

3.) Traja kamaráti šli spolu na kofolu. Rozhodli sa účet zaplatiť rovnakým dielom. Čašník im vystavil účet na 30 korún. Pokladnička však zistila, že správna cena je len 25 korún a vrátila 5 korún čašníkovi. Nepoctivý čašník si dve koruny odložil a každému z hostí vrátil po korune. Každý z hostí teda platil 9 Sk a suma, ktorú spolu zaplatili bola 27 Sk. Dve koruny mal čašník. Kam sa podela zvyšná koruna?

Rozhovor s p.p. Kollárom

V tomto čísle si môžete prečítať rozhovor s profesorom matematiky na Gamči, p.p. Kollárom.

**Pôjdete s nami na letné sústre-
denie, koľké to už bude?**

Tak to sa ani nepamätám. Tretie, štvrté?

Tešíte sa?

Samozrejme.

**Pôjdete sám, alebo vezmete aj
manželku a detičky?**

Keď sa bude dať, rád by som išiel aj s nimi.

**Čo máte na sústredeniach
najradšej?**

Atmosféru. Skvelé deti a vedúci-
ch, ktorí sú mi sympatickí.

Čo pre vás znamenajú Riešky?

Znamenajú pre mňa málo povinností a veľa oddychu, skvelej zábavy a možnosť prezentovať niečo, o čom sa v škole napríklad nehovorí. Teším sa, keď si môžem pripraviť nejakú prednášku. Ale tiež sa teším, keď sa nemusím veľa starať:).

Ktorých rieškarských vedúcich poznáte najlepšie?

Najlepšie asi svojich bývalých študentov. Obidve Janky, Pištíka, Zuzku Labudovú, Aďu, aNTIho. Ale aj tých terajších. Napríklad Halucinku.

Sú aj takí, ktorých ste spoznali až na sústredení?

No áno, takých je tiež viacero. Napríklad Miša Mesároša, toho som nikdy neučil. Vlastne na matfyzе áno, ale tak naozaj som ho spoznal až na sústredku. Alebo ani Ľuboša Steskala (Bugga) som nepoznal, ale učil som mu brata.

Chodili ste na sústredká keďysi ako účastník, alebo ako vedúci?

No, na pár som bol, nie veľa, lebo korešpondenčné semináre sa mi zdali veľmi ťažké v tom čase. Ale bol som napríklad na sústredení z olympiády v Piešťanoch, vtedy sa robili za dobrú účasť. Vedúceho som však nerobil nikdy, nezapojil som sa do organizácie žiadneho zo seminárov. Ani neviem prečo:).

Spomínate si na nejaký zážitok z tých účastníckych čias?

Spomínam si, ale to asi pre dnešné decká veľký zážitok nebude:). V Piešťanoch, kde sme boli na sústredení, sme mali niekoľko výletov do mesta. Ja som v tom čase robil modely, a túžil som po ABCéčkach. (Časopis, v ktorom okrem iného boli najmä rôzne papierové modely na skladanie.) Bol tam novinový stánok, v ktorom mali špeciálne číslo, ktoré sa temer nikde nedalo kúpiť. Hanbil som sa a nevedel som ako sa mám vypýtať od vedúcich a ísť si ho kúpiť. Ale pozrel som si predajné hodiny toho stánku. Vtedy to bolo od 5.30 ráno. Nakoniec som sa teda odhodlal. Večer som si nastavil budík na 5.30 ráno, odišiel som bez toho že by o tom ktokoľvek niečo tušil, a vrátil som sa ešte skoro pred raňajkami, aj s časopisom:). Pamätám sa, že strašne pršalo, a bolo veľmi mokro, a po tej ceste som úplne premokol. Tak to si pamätám až dodnes.

Čo je podľa Vás na matematických sústredeniach najlepšie?

No, pre mňa je to niečo úplne iné ako pre deti. Podľa mňa je to dobré hlavne preto, lebo sú tam deti, ktoré majú matematiku radi, a môžeme im ukázať, čo máme na nej radi my, a tým sa ich motivácia podporí. Ale nie len na strane detí, ale aj na tej mojej alebo vedúcovskej. No a deti tam chodia radi najmä preto, že tam stretnú kamarátov, a vedúcich, ktorých majú radi, a odnesú si veľa nových zážitkov. Pre ne je toto ten najhlavnejší dôvod.

Ako ste sa stretli s Rieškami?

V kabinete matematiky:). Ale tak bližšie to bolo pred sústredením na Počúvadle, na ktoré nemal kto ísť robiť dozor, a bol som oslovený ja. Myslím, že to bola úplná náhoda. Ale príjemná.

Čo Vás motivovalo byť učiteľom matematiky?

No, prezradím na seba, že to bolo asi to, že som nevedel tú matiku až tak dobre, aby som sa jej venoval na vedeckej úrovni:). Ale dôvodom bolo najmä to, že už na strednej škole som vedel vysvetliť spolužiakom alebo súrodencom niečo, a tešilo ma keď mi povedali, že som im pomohol, že už tej látke porozumeli.

Aké predmety, okrem matematiky, ste ešte mali rád, a ktoré naopak nie?

Ani neviem, ale asi chémiu, fyziku. Ale aj iné, napríklad zemepis. Vtedy sme mali takého legendárneho učiteľa. Doteraz sa na Gamči spomína, a to už bolo dosť dávno:) A ktoré predmety som nemal rád? Asi tie humanitné, ako dejepis. Veľmi nerád som sa učil naspamäť. Je zvláštne, že som celkom mal rád dnes tak nepopulárnu slovenčinu. Ale ruštinu som neznášal, bola ťažká, učili sme sa veľmi veľa literatúry. Možno aj preto dnes decká nemajú radi slovenčinu.

Čo Vás vie vyviesť z miery?

Určite nespravodlivosť.

Akému športu ste sa venovali, keď ste boli vo veku našich riešiteľov?

Také tradičné športy ako hokej, futbal, stolný tenis, tenis. Keď som už prišiel na Gamču ako učiteľ, tak sme hrávali volejbal, ale na to už dnes bohužiaľ nemám čas. Teraz mám rád snooker (hra podobná biliardu), ktorý pozerám v televízii.

Čím ste chceli byť ako malý?

Mal som všelijaké sny. Na začiatku som chcel byť vedcom, objaviť niečo prevratné a stať sa známym a slávnym. A potom neskôr ma očarila psychológia, tak aj psychológom. Ale to už bolo spojené skôr s tým, čo som chcel študovať.

Je nejaké jedlo, ktoré ste ako dieťa odmietali, a dnes ho máte rád?

Na také si nespomínam. Skôr opačne. Hovoria mi, že keď som bol malý napchával som sa surovými paradajkami, aj dnes ich zjem, napríklad v šaláte. Ale že by som normálne jedol surové paradajky, tak to nie.

Máte svoje cestovateľské sny?

Mám, a vlastne si ich aj plním v poslednej dobe. Ako teenager som takmer vôbec necestoval po Slovensku, tak som si povedal, že dobehnem zameškané. Teraz, keď mám už viacej možností, povedal som si, že by som rád spoznal svoju krajinu. Samozrejme, aj vo svete by som chcel všeličo vidieť, ale to je zatiaľ mne nedostupné.

Budete rád, keď vaše detičky raz budú chcieť študovať matematiku, alebo ich budete skôr odhovárať?

Odhovárať ich určite nebudem. Budem rád, keď sa budú zaoberať tým, čo ich baví, čo budú mať radi, a budem ich podporovať, nech už sa vydajú ktorýmkoľvek smerom. Skôr na nich mienim vplývať v tom výchovnom zmysle. Aby žili čestne, spravodlivo, a ako sa má:). Ale mám pocit, že deti takých rodičov, ako som ja, prirodzene ťiahnu k matematike. Ja prídem domov večer, vyriešim si nejaké to sudoku a Paľka to zaujíma, tak rieši tiež...

Aké múdre slová by ste odkázali našim riešiteľom na záver?

Čo sa života týka, tak buďte spravodliví, ku všetkým a najmä k sebe samým. A čo sa týka matematiky, poznávajte, pretože je v nej veľmi veľa krásy, len ju treba objaviť.

Sudoku

Táto stránka bude venovaná práve tomuto fenoménu posledných mesiacov. Treba podopíňať čísla 1-9 tak, aby v každom stĺpci, riadku a aj malom štvorci bolo každé číslo práve raz. Veľa šťastia.

					9		3	
1						9		
	8	6	2	1		4		
3			9		4	1		
		2		8		3		
		4	7		2			5
		8		4	7	5	2	
		1						6
4		5						

4	7	5	8	6	9	2	3	1
1	2	3	4	7	5	9	6	8
9	8	6	2	1	3	4	5	7
3	6	7	9	5	4	1	8	2
5	9	2	6	8	1	3	7	4
8	1	4	7	3	2	6	9	5
6	3	8	1	4	7	5	2	9
2	5	1	3	9	8	7	4	6
7	4	9	5	2	6	8	1	3

ľahké sudoku

ľahké sudoku

8	5	1	9	2	7	4	6	3
3	6	7	8	4	5	2	1	9
4	9	2	6	1	3	7	5	8
1	3	9	5	8	2	6	4	7
7	8	5	1	6	4	9	3	2
2	4	6	3	7	9	5	8	1
6	2	3	4	9	1	8	7	5
9	1	8	7	5	6	9	2	4
5	7	4	2	3	8	1	9	6

			5		6		7	8
		2	4	1				6
		6	3			7		1
		8		2		3		
1		7			5	8		
7				5	9	4		
9	2		7		3			

8			9	2	7			3
		7		4		2		
	9						5	
1		9				6		7
	8		1		4		3	
2		6				5		1
	2						7	
		8		5		3		
5			2	3	8			6

4	1	9	5	3	6	2	7	8
6	8	5	9	7	2	1	4	3
3	7	2	4	1	6	5	9	8
2	9	6	3	8	4	7	5	1
5	4	8	1	2	7	9	6	3
1	3	7	6	9	5	8	2	4
7	6	9	8	5	9	4	1	2
8	5	4	2	6	1	9	3	7
9	2	1	7	4	3	6	8	5

stredne ťažké sudoku

ťažké sudoku

8	4	6	5	9	2	1	7	3
5	2	1	4	7	3	9	8	6
3	9	7	8	1	5	2	4	6
1	7	2	6	4	9	5	8	3
4	6	8	3	5	9	2	1	7
9	3	5	2	1	7	4	6	8
6	5	3	9	2	8	7	1	4
7	8	9	1	4	5	6	3	2
2	1	4	7	3	6	8	5	9

	4						7	
5								6
		7	6	8	1	5		
	7		8		4		9	
		8				2		
	3		2		7		6	
		3	9	2	8	7		
7								2
	1						5	

Čo sa ťušká v Rieškach

Ahoj decká! Ako sa máme? Konečne je tu krásne počasie, a s ním aj nové klebietky a informácie z Riešok ;)

Kedže sme už začali s malou telenovelou o Elfinkinom havovi, máme pre Vás nový 314 diel! Možno si myslíte, že sa v ňom zas nič nestane, ako vo väčšine telenoviel, ale mýlite sa.. Elfinkin pes sa bol dať vyprať v luxusnom salóne pre psov! Síce to bol drahý "špás", ale tak predsa musí vyzeráť k svetu kvôli ďalšiemu pokračovaniu natáčania. :)

Laco, ktorý na prvý pohľad vyzerá ako veľmi slušný chlapec, sa zahráva so štyrmi ženskými srdcami. Ako sme zistili má totiž štyri frajerky a už je z toho celého zmätený.:) Snaží sa, aby o sebe navzájom nevedeli, a už zabudol, s ktorou je na kedy dohodnutý... Lacko, Lacko, zamysli sa nad sebou...

Tiež sa vám, keď ste boli malé deti, stalo, že jete zmrzlinu a spokojne si kráčate po chodníku, keď tu zrazu nemáte čo jesť? Kopček z toho kornútka nejakým záhadným spôsobom vyskočil na zem:(Ale už sa vám to nestáva, že? No tak to niektorých našich vedúcich toto občas postretnie aj teraz. Napríklad taká Halucinka má so zmrzlinou problém a nevydržala jej ani dve sekundy:). Keď ju stretnete a bude chcieť ísť na zmrzlinu, radšej choďte na zmrzlinový pohár alebo nanuk.

Aďa má novú ambíciu, a to nie len tak hocijakú. Počas dňa otvorených dverí Národnej banky Slovenska si vyhládla svoju budúcu pracovňu - priamo toho najdôležitejšieho - guvernéra. Ale podľa nej je tá pracovňa taká pekná, že by v nej chcel robiť každý. Janka=) si to nemyslí, ale ona je možno čudná:). Okrem toho Aďa odišla z banky o 55 000 Sk bohatšia, ale polícii to na ňu nepovedzte:) Nebojte, nekradne, len dostala balíček, v ktorom sú na kúsočky rozsekané päťstokorunáčky. Na čo jej to bude???

Príprava sústredenia je už v plnom prúde!! Niektorým vedúcim už ani nedá spať, po nociach vymýšľajú stále nové a nové vecičky:). Síce si počkáte ešte viac ako mesiac, ale verte, že sa máte na čo tešiť!!!:)

Janka, Danielka , Danko a Janka=)

Obrázky na zamyslenie sa

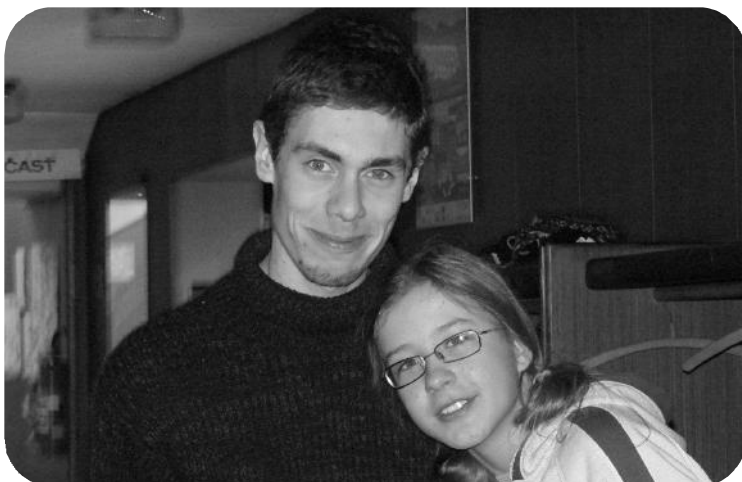
tuleň - medveď

naozaj kone???

Rozhovor s Mišom Mesárošom

Rozhovorov nikdy nie je dost', takže máme ešte jeden. Konkrétne je to rozhovor s Miškom Mesárošom

Spomínaš si na prvý kontakt s Rieškami?

Áno, prvý kontakt bol, keď ma Buggo volal na sústredenie na Počúvadlo, lebo bolo vraj málo ľudí. Vtedy som nemohol, lebo som mal skúšky. Potom som išiel na svoju prvú akciu - tábor v Gelnici pred štyrmi rokmi. Ale prvý krát som sa dopyčul o Rieškach vďaka tomu, že Buggo a Janka Szolgayová boli moji spolužiaci (jedni zo zakladateľov Riešok). Vedel som, že Riešky sú nejaký pokútny seminár:)

Čo ti najviac utkvelo v pamäti?

No zo začiatku na strednej škole sme si niektorí spolužiaci robili srandu, že Riešky-

Hriešky. Ale najviac mi utkvel v pamäti prvý tábor - všetko bolo nové, všetko sa mi páčilo, ale čo na mňa extra zapôsobilo? Možno nočná hra bola taká špecifická, to som dovtedy zažil iba raz ako účastník, toto bolo druhýkrát, ako vedúci. Ja sa v noci bojím v tme, ale našťastie som vtedy nebol sám, takže to bolo relatívne v pohode.

Kto v Rieškach ťa pozná najlepšie?

To je veľmi ťažká otázka. Nevieť, asi Buggo, ale ten už teraz nie je taký aktívny... Možno Janka=).

Si športový typ?

To by mali posúdiť asi iní. Ale myslím že hej, veľa pestujem kolektívne športy. Futbal, basketbal, volejbal, freesbee, tenis, ping-pong, hokej - som aj veľký fanúšik.

Prehrali sme s Rusmi:)

Sleduješ majstrovstvá sveta v hokeji?

Hej, ale zatiaľ len pasívne, nevidel som prvé dva zápasy. (pozn. rozhovor sme nahrávali po našom treťom zápase:)) Teraz už budem určite pozerat'.

Kedy si prišiel o ilúzie?

Ja si myslím, že doteraz som o daktoré neprišiel. Možno o také malé, keď som bol malý a zistil som, že neexistuje Ježiško a Dedo Mráz. Keď som zistil, že darčeky nosia rodičia, to bolo pre malé dieťa určite sklamanie. Ale nepamätám si, kedy som to zistil. Asi mi to povedali spolužiaci v škôlke, tí ma naučili aj všelijaké nadávky, ktoré som nepoznal:)

A akej ilúzie sa stále držíš?

O tom, že svet je dobrý. Lebo mám pocit, že veľa ľudí je sklamaných z toho, aké to tu celé je, a že je všetko len o peniazoch. No mne sa zdá, že je veľa dobrých ľudí, aj v Rieškach je to super, taká malá dobrá skupinka...

Vieš, že Kuko neexistuje?

Akože neexistuje? Ved' bol každý týždeň v telke!

Ktorá rozprávková postavička podľa teba najviac zmenila svet?

Mickey Mouse a Káčer Donald sú také klasické, ale tie mi pripadajú niekedy až príliš často využívané, príliš komerčné. Aj Tom a Jerry boli napríklad skvelí, a z tých slovenských určite A je to (Pat a Mat). Veľmi veľa toho na Slovensku zmenili.

Ako by svet vyzeral, keby neboli?

Deti by určite neboli také šťastné. Vidieť príbehy dvoch nešikov, to dá ľuďom dobrý pocit, že v tej nešikovnosti nie sú sami.

Ktorú materiálnu vec by si nikdy nepredal?

Nikdy je príliš silný výraz, ale asi náš dom. To by som sa musel dostať do vážnych problémov, že by bol niekto blízky veľmi chorý, alebo by sme nemali čo jesť, aby som ho predal. Proste celý náš dom.

Čo robíš najradšej?

Jem, spím, športujem, stretávam sa s priateľmi. Rád som s niekým, nerád som sám, takže všetky činnosti, ktoré robím s niekým, sú fajn.

A čo robíš najlepšie?

Netuším, naozaj neviem, to by musel povedať niekto iný. Možno v niektorých športoch som dobrý, ale čo robím najlepšie? Pekne píšem, áno, to aj dievčatá hovoria, že mám veľmi pekné písmo, takže veľmi pekne píšem:)

Bol si u učiteľov obľúbený?

Ako u ktorých. Pár spolužiakov ma pokladalo za "bifloša", lebo som mal niektoré predmety rád a dobre sa učil. Ani nie žeby som sa nejak veľmi veľa učil, ale skrátka, rád som počúval, a potom som toho aj dosť vedel, a aj učitelia mali radi. Zemepis, dejepis a také predmety. Ale teraz, na vysokej škole, som možno u niektorých nie až taký obľúbený, lebo som sa dosť začal flákať:).

Prečo si si vybral Gamču?

Ja som si ju nevybral, ja som na Gamču nechcel ísť. To mi vybrala mama, lebo chcela, aby som šiel na nejakú, možno podľa nej "lepšiu školu". Tak som išiel na prijímačky s tým, že som sa ešte so svojimi spolužiakmi zo základky tešil, že sa určite nedostanem a urobím radosť rodičom a tak, ale nakoniec som rád, že som sa dostal. Tých osem rokov bolo veľmi fajn, kopa nových priateľov, úžasných vecí, čo sa na Gamči dejú a táto škola je skvelá. Nechcel som tam ísť, ale som rád, že som šiel.

Keby si neštudoval matiku, čo by si pravdepodobne študoval? Na akú vysokú školu si sa ešte hlásil?

Všetko bolo tak čiastočne maticky orientované, žiadne humanitné predmety... Nevedel som, kam chcem ísť na vysokú školu, ale keď už som bol s tou matikou osem rokov, tak som sa tomu chcel venovať aj ďalej. Ale možno... asi na to nemám, ale možno by som išiel na nejakú FTVŠ (pozn. Fakulta telovýchovy a športu, aspoň myslím), ale to by som musel naozaj veľa trénovať a na to asi nemám talent ani pevnú vôľu:)

Aký je tvoj najobľúbenejší film?

Forest Gump. To je film, ktorý som videl aspoň osemkrát, a ešte ho aspoň osemkrát uvidím. Je to film, pri ktorom sa dá plakať, ktorý ide do detailov, je to strašne citlivé. Proste príbeh jedného človeka cez celý život. Má podľa mňa myšlienku. Ale je určite aj veľa iných dobrých filmov. Americké filmy veľmi neobľubujem, ale toto je výnimka.

Máš teraz nejaký sen do života?

Ale áno, pomaly končím školu. Chcem si užiť posledné prázdniny, to je taký krátkodobý sen. A potom si chcem nájsť dobrú prácu, kde nebudem musieť byť od skorého rána do neskoršej noci, kde si niečo zarobím, a ktorá ma bude hlavne baviť. Viac do budúcnosti zatiaľ nerozmýšlam, žiadna rodina, to má ešte čas:).

Máš nejaký vzor?

To hovorí každý, ale rodičov, chcel by som byť ako oni. Športovca žiadneho. Chcel by som ísť vlastnou cestou. Je veľa ľudí, ktorých obdivujem a istou časťou osobnosti by som chcel byť ako oni, ale konkrétne neviem povedať.

Aký je tvoj najobľúbenejší deň v roku?

Neviem povedať priamo, i keď Vianoce sú úžasné, takže možno tie. Mám rád každý piatok a potom tak symbolicky, síce teraz už končím školu, ale prvý júl, ten som mal vždy rád.

Odkaz riešiteľom?

Snažte sa, aj keď vám to nepôjde, využite každú možnosť na to, aby ste šli na sústredko, lebo ja sám som bol iba na jednom a potom som veľmi ľutoval, že som nepokračoval. Aj keď to nebude vždy ružové, tak riešte ďalej, lebo na to budete spomínať v dobrom:).

Mníchov

Ako mnohí viete a mnohí nie, momentálne pol roka študujem v Mníchove. A vraj by som mohla niečo o tom napísať, tak teda píšem.

MNÍCHOV je hlavné mesto Bavorska, čo je spolková republika Nemecka. Počet obyvateľov Mníchova je takmer 1,3 milióna. Kedysi to bolo čisto bavorské mesto s poriadne bavorským prízvukom, ale dnes je to kultúrne centrum s obrovským počtom cudzincov, turistov, emigrantov a študentov na výmennom pobyte ;-) Som tu ešte len krátko a ani som ešte všetko nepochodila, ale za ten mesiac som si už urobila nejaké tie dojmy, tak sa s vami o ne rada podelím:)

Mníchov je síce veľkomesto, ale veľmi malebné. So svojou atmosférou. Je tu veľa zelene, reštaurácií, kde sedí množstvo ľudí na ulici, len čo vykukne slniečko, historické centrum, ulice plné obchodov od výmyslu sveta.

DOPRAVU má Mníchov zriadenú veľmi dobre, lebo ešte nikdy som nezostala trčať v zápche. Celé mesto je popretkávané sieťou U-bahnu, čo je metro, ktoré je celý čas pod zemou, a S-bahnu. S-bahn je metro, ktoré spája vzdialené konce Mníchova a vtedy ide nad zemou ako normálny vlak, a keď prechádza centrom tak vlezie pod zem. U-bahn jazdí väčšinou každých 10 minút a S-bahn sa prispôbuje potrebám, čiže medzi 7 a 8 hodinou chodí každých 8 minút a okolo obeda a v noci každých 20. Samozrejme, keď čakáte na nejakej frekventovanej stanici ako napríklad Hauptbahnhof (hl. stanica), tak okolo vás každú minútu niečo frčí, a len tak zrazu vás oveje taký vietor a prirúti sa vláčik ;-) Metro je veľmi čisté, lebo Nemci nie sú žiadni neporiadnici;-), a keď predsa len niekto odhodí na trať nejaký ten téglik od kávy alebo čo, tak vždy, keď nehrozí, že budú prevalcovaní skočia na trať takí ujovia v kriklavo oranžových vestách a takými vidlicami tie odpadky zbierajú. Potom, keď ohlásia, že prichádza vláčik, tak rýchlo zase zdrhajú. ;-) Ďalej v centre jazdia električky, ale nie také červené ako u nás,

ale modré, moderné a na zastávkach je vždy na displeji zobrazené o koľko minút čo príde, čiže človek nemusí hľadať správny riadok ako u nás na tých papierikoch a rozmýšľať či sú prázdniny a sviatok alebo len sviatok. ;-) Mníchov má ďalej aj obrovské medzinárodné letisko. No a samozrejme tu jazdia autobusy, ktoré neviem aké majú dlhé trate, ale je ich vcelku dost'. Dá sa jazdiť aj autom, všetky nákupné strediská a väčšie obchody (napríklad aj také, ako naše Tesco) majú vlastné pod/nadzemné parkovisko. Ale v centre je vždy zložitejšie parkovať, ale keď ťa metro vysadí rovno na Marienplatz (úplné centrum), tak načo aj...

Mníchov je jedno z najbezpečnejších miest v Nemecku. Vraj.

KRIMINALITA je nízka (z čoho som rada celkom), celé metro je chránené kamerami a

pokiaľ viem, tak som tu ešte nevidela žiadnych zlodejov. Samozrejme, keďže Mníchov je multinárodné mesto, sú tu celé štvrte menšín, a čo mi rozpravala teta u ktorej bývam, do arabskej sa po zotmení rozhodne neoplatí chodiť... No a v okolí Hauptbahnhof to po zotmení tiež nie je ideálne, lebo ľudia čakajúci na vlak sa potrebujú niekde zabaviť, čiže tu vyrástlo kopu pochybnejších barov so sporodetými slečnami a pod. ;-)

Čo sa týka **HISTÓRIE** Mníchova, tak to vám toho žiaľ veľa nepoviem, ale Mníchov má rozhodne dlhú históriu, lebo Bavorsko bolo v minulosti významné. Aj historické centrum je skutočne veľmi pekné - obrovská radnica, múzeum hračiek, Frauenkirche, ... Bola tu tuším podpísaná Mníchovská dohoda, a bol dost' bombardovaný počas druhej svetovej vojny. Ale z takej relatívne súčasnej histórie - v lete, v roku 1972 sa tu uskutočnili 20. olympijské hry, ktoré výrazne zasiahli do štruktúry mesta. Po prvé, sa kvôli nim vybudovalo metro, a po druhé, to chcelo obrovský štadión, ubytovanie pre športovcov i turistov, a podobne.

V súčasnosti byty športovcov (nie veľmi luxusné ani nejako extra priestranné) obývajú študenti. Celá tá štvrť sa nazýva Studentsstadt (mesto študentov). A inak, páči sa mi, ako sa tu **ŠTUDENTI** majú. Že to nie je tak, že uprostred niečoho vyrástol intrák, ale je to celá štvrť pre mladých ľudí, kde majú byty so spoločenskými miestnosťami v pivnici, na ulici podniky a diskotéky pre mladých a obchody pre mladých... Samozrejme to nie je lacný špás, ale keď niekto na to má, tak rozhodne má kde:-) A v Mníchove študujú ľudia všetkých možných národností. Doéra tej tety, u ktorej bývam, mi ukazovala fotky z jej narodeninovej oslavy (25) a bolo tam asi 30 ľudí, z toho asi 6 Nemcov. Zbytok boli Taliani, Gréci, Brazílčanka, Bulhar, Švajčiar. Proste strašne super, podľa mňa. Sa tak škeve spoznajú mladí ľudia z rôznych kultúr a podľa mňa to človeka dosť obohatí.

A čo sa týka **OLYMPIA PARKU**, ten je tu dodnes. Konajú sa tu futbalové zápasy, ale aj kultúrne predstavenia, koncerty...

A v tom parku (asi 10 minút chôdze od nášho domu) chodím behávať. A poviem vám - človek potrebuje maximálne tri sekundy, aby si ho zamiloval. Sú to zelené kopčeky, na ktoré keď sa vyteperíte, vidíte skoro celý Mníchov (stred) a v pozadí zasnežené Alpy. Človek sa tam dokáže kochať a kochať... Potom, asi tak v strede je jazierko, kde sa dá člnkovať a plávajú si tam labute a kačky (hoci teraz by som ich veľmi nehladkala:-). Je tam obrovský, zvrchu čiastočne sklom zastrešený štadión, vnútorná hala, bazén, sauna, ihriská pre deti, streetballové ihrisko... Chodia tam ľudia všetkých vekových kategórií, pohlaví aj fyzických schopností. Buď na bicykli, alebo korčuliach, alebo behať ako ja, so psom, alebo sa proste len rozvaliť na deku. Buď sám s discmanom alebo s partiou kamošov... A kamarátka mi hovorila, že keď tam je nejaký koncert, tak je vždy strašná bitka o lístky, tak niektorí zoberú deku a rozložia sa po tých okolitých vrškoch a síce nič nevidia, ale všetko počujú:-)

No čo by som ešte spomenula. Tak asi, dáme si trochu tému **PIVKO**, to sem skrátka patrí. Pre Mníchov po ostatných štátoch známy "Hofbrauhaus",

čo je obrovská budova s dvomi poschodiami, kde sa denne nadávajú turisti pravým mníchovským pivom... Dnu som, priznám sa, nebola, nebol čas a samej sa mi tam aj tak nechce...

No a ďalšia po celom svete známa vec je: **OKTOBERFEST**. Koná sa každoročne na Theresienwiese (Terezina lúka). Prvý bol usporiadaný roku 1810. Otvára sa tradične dvanástimi výstrelmi z mažiara a narazením sudu presne o 12-tej v sobotu úradujúcim starostom Mníchova a slovami "O' zapft is!" (v slovníku to asi nenájdete - "Je narazené.")

Oktoberfest je označovaný za "najväčšiu ľudovú oslavu na svete". Každý rok ho navštívi okolo šesť miliónov návštevníkov, z toho je približne 30% zo zahraničia, najviac je Talianov, ale tiež je veľa Japoncov, Američanov a v poslednom čase aj Číňanov. Keď sa pozorne započúvate, iste narazíte aj na slovenčinu. Počas Oktoberfestu:

- 30 percent ročnej produkcie mníchovských pivovarov sa vypije za 2 týždne.

- Pracuje tam 12 000 ľudí, z toho 1 600 čašníčok

- Majú tam 1 440 záchodov.

- Je vytvorených 100 000 miest na sedenie.

Pivo sa podáva v litrovom pivnom krčahu, tzv. Maß. Jeden Maß piva stál v roku 2005 viac ako 7€. (Čo máte okolo 270Sk)

A čo ešte takého. No Mníchov je jedno z najdrahších, ak nie najdrahšie mesto Nemecka, žiaľ. Takže si tu musím trochu skromnejšie nažívať ako doma. Neviem, keď si zoberiete, že **KOPČEK ZMRZLINY** stojí okolo 8, alebo koľko korún, a tu stojí 1€ (skoro 40 Sk). Ale to len čo sa týka služieb, jedla a nápojov. Oblečenie tu napríklad stojí úplne podobne ako u nás ;-)

Tak to už je asi všetko. Ešte by som vám mohla rozprávať a rozprávať, ale to by sa už tento časopis nevolal oRiešok ale oMníchov. A navyše - koho by to bavilo čítať, že;-)

Dúfam len, že som vám ho aspoň trochu priblížila a viete si ho predstaviť. A vrele odporúčam na návštevu!

Dominika

My sa pýtame, vy odpovedáte

Tak a máme tu ďalšie výsledky súťaže. Ak vás zaujíma čo v jednotlivých kategóriách vyhralo, nech sa páči:

1. citát - "Byť, či nebyť"
2. časť oblečenia - tričko
3. známka v škole - jednotka (samozrejme)
4. zelenina - mrkva
5. živel - voda
6. televízny seriál - Priatelia
7. mesto (okrem Bratislavy) - Košice

Tram-taram-dam:)(to akože fanfáry). Máme tu nového víhercu. Tentoraz to bolo skutočne vyrovnané a tak sme museli pristúpiť k žrebovaniu spomedzi viacerých najúspešnejších z vás, ktorí mali rovnako veľa bodov, ale nemôžu predsa vyhrať všetci:(. Napokon to vyhral **Andrej Staruch z prímyma Gamči**, gratulujeme, ale aj

ostatným zúčastneným. Srdečne blahoželáme a máš u nás odloženú už prisľúbenú odmenu. Mňam-mňam:). Tá si ťa už nejako nájde, či už na sústreďení alebo osobne.

Máme za sebou posledné kolo súťaže. Smrk-smrk. Dúfam, že vám aspoň trochu viac pomohla naučiť sa vcítiť do pocitov iných, "empatizovať sa". Tešíme sa na vás aj budúci rok, máte sa načo tešiť. Prídeme so super bombastickou novou (dúfame, že pre vás zaujímavejšou) súťažou.

Tak zatiaľ paa-paa.

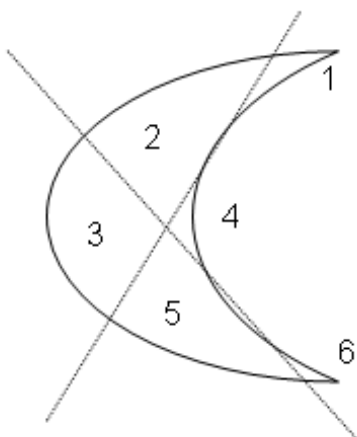
Ľubka

Riešenia hlavolamov

Tak čo? Vyriešili ste naše hlavolamy správne?:

1) Odtrhol 15 jablák, 1. dal $7,5+0,5=8$, druhému dal $3,5+0,5=4$ a tretiemu $1,5+0,5=2$ jablká a ešte mu jedno zostalo.

2)

3) Zaplatili $3 \cdot 9 = 27$ korún, miesto pôvodných tridsiatich. Podľa pokynu pokladničky by mali platiť len 25, ale čašník im vrátil z 30-tich len 3, teda 2 koruny si nechal čašník. Žiadna koruna sa nestratila, lebo tie čašníkove 2 koruny sú zahrnuté v tých 27 čo platili a 3 koruny sa im vrátili a to je spolu 30.